

Δελτίο Τύπου

28/02/2011

Ομιλία της Υπουργού Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Άννας Διαμαντοπούλου, στην ημερίδα ενημέρωσης και διαλόγου του Υπουργείου Παιδείας με τους Δημάρχους της χώρας

Κυρίες και κύριοι Δήμαρχοι, κύριοι εκπρόσωποι των δημοτικών αρχών, κύριοι Περιφερειάρχες και εκπρόσωποι των Περιφερειάρχων, κύριοι Περιφερειακοί Διευθυντές της εκπαίδευσης, κύριοι Διευθυντές της εκπαίδευσης, κυρίες και κύριοι, ευχαριστούμε πολύ για τη συμμετοχή σας στη σημερινή συνάντηση.

Η σημερινή συνάντηση θα έλεγα ότι έχει τον χαρακτήρα συνάντησης εργασίας. Θέλω να συγχαρώ όλους τους νέους Περιφερειάρχες και Δημάρχους, οι οποίοι αναλαμβάνουν ένα από τα πιο σημαντικά, δύσκολα αλλά και ελπιδοφόρα έργα: να αλλάξουμε τη δομή και τη λειτουργία της χώρας μας, να αποκεντρώσουμε πραγματικά τις εξουσίες και να φέρουμε την ανάπτυξη σε κάθε περιφέρεια μέσα από τις δικές της δυνάμεις.

Ο χώρος της εκπαίδευσης δεν είναι στο επίκεντρο όσων γίνονται το τελευταίο διάστημα, την τελευταία πολύ δύσκολη χρονιά της οικονομικής κρίσης που περνάει η χώρα μας, αλλά νομίζω ότι δεν υπάρχει ούτε ένας που να μη συμφωνεί ότι το θέμα της Παιδείας βρίσκεται στον κεντρικό πυρήνα του εθνικού σχεδίου για τη χώρα.

Μπορεί στην επόμενη περίοδο να αλλάξουν σημαντικά πράγματα. Να βγούμε από την κρίση, να περάσουμε τα επόμενα 3-4 χρόνια σε αυτό που όλοι θέλουμε, δηλαδή σε μία περίοδο ανάπτυξης, αλλά αν δεν έχει αλλάξει το εκπαιδευτικό μας σύστημα, αν δεν έχουμε κάνει τις τομές, τις απαραίτητες αλλαγές, τότε κανείς δεν μπορεί να διαβεβαιώσει ότι δεν θα ξαναβρεθούμε στην ίδια κατάσταση.

Γιατί η κρίση είναι οικονομική, κοινωνική, πολιτική, κρίση κουλτούρας και οφείλουμε να την αντιμετωπίσουμε σε όλα τα επίπεδα.

Σήμερα καλέσαμε εκπροσώπους της Περιφερειακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης -που χειρίζονται θέματα Παιδείας- γιατί πιστεύουμε ότι τώρα στην αρχή της νέας προσπάθειας, θα πρέπει να ορίσουμε το σχέδιο συνεργασίας και να εντοπίσουμε τα προβλήματα.

Υπάρχουν πολλά ζητούμενα στη νέα προσπάθεια, καθώς ο «Καλλικράτης» είναι ένα καινούργιο σχέδιο που εφαρμόζεται και τίποτα δεν μπορεί να είναι εύκολο από την πρώτη στιγμή.

Συνδυάζουμε την διοικητική με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Κάνουμε σαφές ότι η

εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν είναι μία προσπάθεια που θα ξεκινήσει και θα υλοποιήσει μόνο το Υπουργείο Παιδείας, αλλά είναι κάτι που αφορά στο σύνολο των πολιτικών δυνάμεων της χώρας.

Στην Ελλάδα έχουμε ίσως το πλέον συγκεντρωτικό σύστημα στο χώρο της εκπαίδευσης. Όλα ξεκινούν και καταλήγουν στο Υπουργείο Παιδείας. Ο Υπουργός Παιδείας για παράδειγμα έχει ευθύνη για το τι συμβαίνει σε ένα σχολείο στο βόρειο Έβρο. Στις περισσότερες χώρες υπάρχει μια πολύ βαθιά αποκέντρωση των δομών της εκπαίδευσης. Αυτό δεν γίνεται από τη μια μέρα στην άλλη. Αυτό θέλει θεσμική, διοικητική και πολιτική προσπάθεια. Είναι, όμως, η στιγμή να κάνουμε αυτό το πρώτο μεγάλο βήμα και να δούμε τη μεταφορά αρμοδιοτήτων, η οποία δεν μπορεί να αφορά μόνο στην ανέγερση των σχολείων, αλλά πρέπει να προχωρήσει πολύ περισσότερο και για αυτό θα ήθελα να σας ενημερώσουμε για το σύνολο των αλλαγών στην εκπαιδευτική πολιτική.

Ένα όργανο της Αυτοδιοίκησης λειτουργεί σωστά, όταν γνωρίζει το σύνολο της πολιτικής και τις ανάγκες. Πρέπει να συμφωνήσουμε ότι κεντρικό στοιχείο της πολιτικής είναι το παιδί - ο μαθητής, η μαθήτρια, ο φοιτητής, η φοιτήτρια. Αυτή είναι η προτεραιότητά μας, όλα τα άλλα, όλες οι άλλες πολιτικές, το τι θέλει το Υπουργείο, το τι θέλει ο Δήμος, το τι θέλουν οι εκπαιδευτικοί, το τι θέλουν οι γονείς, όλα εξετάζονται σε δεύτερο επίπεδο. Πρώτο είναι πάντοτε το παιδί. Θεωρώ ότι όταν υπάρχει αυτή η γνώση, είναι πολύ πιο εύκολη και πολύ πιο ουσιαστική η συνεργασία.

Σήμερα θα ανοίξουμε όλα τα κεφάλαια και θα υπάρξει ενημέρωση σχετικά με τη συνεργασία του Υπουργείου Παιδείας με την Τοπική Αυτοδιοίκηση σε όλους τους τομείς: στη μεταρρύθμιση για το νέο σχολείο σε νηπιαγωγείο, και δημοτικό, στη μεταρρύθμιση για το νέο λύκειο, για το νέο τεχνολογικό λύκειο, για τη νέα πολιτική για την επαγγελματική κατάρτιση και τα ΙΕΚ, για τα ΤΕΙ και τα ΑΕΙ, για τη Διά Βίου Εκπαίδευση που αφορά στο σύνολο των πολιτών.

Από το 1830 που ξεκίνησαν οι πολιτικές για την Παιδεία μέχρι σήμερα, έχουν γίνει πολλές προσπάθειες εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, από το Δημοτικό μέχρι τα Πανεπιστήμια. Η ιστορία δείχνει ότι ούτε μία δεν έφτασε μέχρι το τέλος. Αυτό μας βάζει όλους μπροστά σε μια πολύ μεγάλη ευθύνη. Δεν έχουμε περιθώρια ως πολιτεία και ως κοινωνία, να μην φέρουμε σε πέρας μία μεταρρύθμιση που δεν μπορεί να είναι αποσπασματική.

Δεν γίνεται να αλλάξουμε μόνο το τεχνικό λύκειο, μόνο τα πανεπιστήμια, μόνο το δημοτικό σχολείο. Πρέπει η μεταρρύθμιση να ξεκινάει από την αρχή μέχρι το τέλος. Να έχει μία ενιαία λογική και φιλοσοφία, να έχει συγκεκριμένους στόχους και βεβαίως να έχουμε σημαντικές συναινέσεις.

Οι Υπουργοί έρχονται και παρέρχονται. Οι κυβερνήσεις έρχονται και παρέρχονται. Όπως και οι Δήμαρχοι έρχονται και παρέρχονται. Εάν συναινέσουμε και συμφωνήσουμε ότι η πολιτική αυτή θα ακολουθηθεί -άρα θέλουμε σημαντικές συναινέσεις και με άλλα κόμματα, με άλλες πολιτικές δυνάμεις και με κοινωνικές δυνάμεις- τότε μόνο μπορούμε να πιστέψουμε ότι πράγματι σε 10 χρόνια τα αποτελέσματα θα είναι σημαντικά. Δεν υπάρχει κανένας τομέας πολιτικής αντίστοιχος με την Παιδεία, όπου τίποτα δεν μπορεί να έχει άμεσα αποτελέσματα. Αν υπάρχει Υπουργός Παιδείας που φαντάζεται ότι θα «δοξαστεί» με μία μεταρρύθμιση, είναι μάλλον αφελής, γιατί ό,τι γίνεται στην Παιδεία έχει αποτελέσματα -καλά ή κακά- πολλά χρόνια μετά.

Με τη μεταρρύθμιση αυτή φιλοδοξούμε να βάλουμε γερές βάσεις και να μπορέσουμε να την υλοποιήσουμε γρηγορότερα από ότι άλλες χώρες. Η Φιλανδία -που έχουμε όλοι ως παράδειγμα γιατί είναι πρώτη σε επιδόσεις σε θέματα Παιδείας στον κόσμο- ξεκίνησε την

εκπαιδευτική μεταρρύθμιση το 1973, όταν είχε τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση και η ανεργία είχε φτάσει στο 17%. Τότε επέλεξαν, όχι απλά τη δημοσιονομική προσαρμογή ή την οικονομική πολιτική, αλλά την αλλαγή στην Παιδεία.

Πολύ συνοπτικά θα δώσω το συνολικό σχεδιασμό ώστε επιγραμματικά να δείτε όλο το πλαίσιο των αλλαγών.

Δημοτικό και Γυμνάσιο: Η αλλαγή ξεκινάει από τα προγράμματα σπουδών. Αυτή τη στιγμή 11 ομάδες σε συνεργασία με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και περίπου 250 εκπαιδευτικούς, οι οποίοι επελέγησαν με ανοιχτή προκήρυξη και με βάση τα προσόντα τους, οργανώνουν τα προγράμματα σπουδών. Τέρμα στο βιβλίο, στην αποστήθιση, στην παράγραφο από εδώ μέχρι εκεί. Θα ορίζονται συγκεκριμένοι στόχοι σε κάθε τάξη τους οποίους ο δάσκαλος θα πρέπει να επιτύχει, με ευελιξία, πρωτοβουλία και με διαφορετικού είδους βοηθήματα.

Αλλάζει όλη η λογική των μαθημάτων έτσι όπως τα γνωρίζαμε μέχρι σήμερα.

Επιμόρφωση εκπαιδευτικών: Ένα από τα μεγαλύτερα προγράμματα που έχουν γίνει ποτέ για τους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι θα επιμορφωθούν στα νέα προγράμματα σπουδών, αλλά και στις νέες μεθόδους. Αλλάζει ο τρόπος διδασκαλίας του μαθήματος και δημιουργούνται ομάδες στην τάξη. Για αυτό και έχει σημασία η πολιτική για τα σχολεία να δίνει τη δυνατότητα στην τάξη και στο σχολείο να έχουν το μέγεθος εκείνο ώστε να λειτουργούν ομάδες και τα παιδιά να μπορούν να ενταχθούν, όπως συμβαίνει σε όλες, αυτή τη στιγμή, τις αναπτυγμένες, εξελιγμένες και πρωτοπόρες στην Παιδεία χώρες.

Ψηφιακό σχολείο: Τα ψηφιακά εργαλεία αλλάζουν τελείως τη δομή του μαθήματος. Όλο το υλικό και όλα τα μαθήματα είναι αυτή τη στιγμή στο διαδίκτυο με δυνατότητα ανάδρασης. Ο μαθητής για παράδειγμα μπορεί να δει το βιβλίο Φυσικής στο διαδίκτυο και να κάνει μόνος του το πείραμα που υπάρχει στο βιβλίο του.

Όλα τα μαθήματα Δημοτικού, Γυμνασίου, Λυκείου, έχουν ψηφιοποιηθεί, είναι στο διαδίκτυο και μαθητές και εκπαιδευτικοί μπορούν να λειτουργήσουν με διαφορετικό τρόπο. Ήδη ξεκίνησαν τα πιλοτικά προγράμματα σε ένα μεγάλο αριθμό δήμων όπου μπήκε ο διαδραστικός πίνακας στην τάξη.

Ψηφιακό βοήθημα: Σήμερα σε μία πολύ δύσκολη περίοδο που τα παιδιά της Β' και Γ' λυκείου έχουν ανάγκη από υποστηρικτική βοήθεια για να δώσουν εξετάσεις, δίνουμε ατομική βοήθεια σε κάθε μαθητή μέσω ψηφιακού βοηθήματος. Δηλαδή σήμερα ένας μαθητής που δίνει Μαθηματικά στην Γ' λυκείου, μπορεί να μπει στο διαδίκτυο στα Μαθηματικά της Γ' λυκείου, να πατήσει το μάθημα μιγαδικοί αριθμοί και να δει μία υποδειγματική διδασκαλία - δηλαδή έναν καθηγητή να διδάσκει το μάθημα- να κάνει επιπλέον ασκήσεις, να λύσει απορίες μέσα από μια υπηρεσία όπου θα στέλνει ερωτήσεις και θα παίρνει απαντήσεις μέσα σε μια εβδομάδα- να λύνει πλασματικά και υποδειγματικά διαγωνίσματα και ασκήσεις άλλων χρόνων. Το παιδί από όπου και αν βρίσκεται, από το χωριό του Βοΐου μέχρι το νησί της Ικαρίας και από το κέντρο της Αθήνας μέχρι τον Έβρο, θα έχει πρόσβαση σε αυτή την ειδική βοήθεια. Αυτό φέτος αφορά στα τρία βασικά μαθήματα των τεσσάρων κατευθύνσεων για τις Πανελλαδικές Εξετάσεις και από το Σεπτέμβριο θα γίνει για όλα τα μαθήματα.

Το Ψηφιακό Σχολείο, όμως, έχει πολύ μεγάλη σημασία να υποστηριχθεί από την Αυτοδιοίκηση. Πρέπει να σας πω ότι έχουμε παραδείγματα πριν ξεκινήσει η πολιτική του Ψηφιακού Σχολείου, στο Πήλιο π.χ. Δημάρχου ο οποίος είχε ο ίδιος με τους δασκάλους κάνει θαύματα. Είχαν μετατρέψει τα σχολεία σε πρότυπα και μάλιστα στο Πήλιο, σε ένα βουνό, σε μια απομακρυσμένη περιοχή, Δήμαρχος και δάσκαλοι άλλαξαν την εικόνα των σχολείων.

Επαγγελματικός προσανατολισμός: Νέος τρόπος υποστήριξης των παιδιών σε όλες τις

ηλικίες. Να αρχίσουν από μικρή ηλικία να μπορούν να ανιχνεύουν μέσα από παιχνίδια τις κλίσεις τους και το που θέλουν να πάνε.

Έχει, επίσης, μεγάλη σημασία να δούμε ξανά την αξία της τεχνικής εκπαίδευσης. Ο μέσος όρος των μαθητών στην Ευρώπη είναι 50% στα τεχνικά λύκεια, 50% στα γενικά λύκεια. Στη Γερμανία είναι 70-30, με 70% στα τεχνικά. Στην Ελβετία είναι 75% στα τεχνικά, 25% στα γενικά. Τα τεχνικά σχολεία, τα τεχνολογικά λύκεια - όπως θέλουμε να τα ονομάσουμε - είναι κατ' εξοχήν ένας χώρος γενικής Παιδείας, που όμως δίνει επαγγελματικά δικαιώματα. Αυτό σημαίνει ότι οι μαθητές μετά μπορούν να βρουν δουλειά. Ο επαγγελματικός προσανατολισμός των παιδιών είναι από τα πιο σημαντικά ζητήματα και βέβαια συνδέεται με τις περιφέρειες. Η κάθε περιφέρεια έχει το δικό της αναπτυξιακό τοπίο. Αυτό πρέπει να συνδεθεί με τις επιλογές που θα γίνουν σε κάθε περιοχή.

Όταν ήμουν Νομάρχης στην Καστοριά είχα επισκεφθεί αρκετά σχολεία για να πείσω τους τότε μαθητές Γυμνασίου να πάνε σε συγκεκριμένο Τεχνολογικό Λύκειο του Πειραιά όπου υπήρχε ειδικότητα συντηρητών εικόνων. Είχαμε βρει τρόπο να φιλοξενηθούν τα παιδιά με την Εκκλησία του Πειραιά ώστε να παρακολουθήσουν τα μαθήματα συντήρησης εικόνων που είχε ανάγκη η πόλη και δεν είχε ούτε έναν συντηρητή. Αυτά τα παιδιά έχουν σήμερα όλα δουλειά.

Γενικό Λύκειο: Αλλάζει όλη η λογική του σχολείου. Δεν ετοιμάζουμε απλά τα παιδιά για τις εξετάσεις. Έχουμε μικρό αριθμό βασικών μαθημάτων. Στα υπόλοιπα μαθήματα θα γίνονται κοινές εργασίες οι οποίες θα αξιολογούνται. Αλλάζει η λογική με την οποία αξιολογούνται οι μαθητές. Οι εξετάσεις θα γίνονται πια σε εθνικό επίπεδο, σε μικρό αριθμό μαθημάτων, με πολύ διαφορετική ύλη και με στάθμιση από τις Σχολές.

Θεωρώ λοιπόν πολύ σημαντικό να υπάρξει πλήρης ενημέρωση για τις αλλαγές που γίνονται στην εκπαίδευση. Το επόμενο διάστημα μέχρι το 2020 υπολογίζουμε 370.000 θέσεις εργασίας που θα αφορούν τεχνικά επαγγέλματα.

Ανώτατη Εκπαίδευση: Το θέμα της μεταρρύθμισης σε Πανεπιστήμια και Τεχνολογικά Ιδρύματα αφορά και το μοντέλο διοίκησης και τις σπουδές, δηλαδή μια ουσιαστική αλλαγή στον τρόπο που λειτουργούν. Θέλουμε σπουδές με αξία.

Τα περιφερειακά Πανεπιστήμια είναι μία κεντρική επιλογή της χώρας για την εκπαίδευση, την ανάπτυξη των επιμέρους αντικειμένων, την ακαδημαϊκή διδασκαλία, την έρευνα, την ανάπτυξη επιστημόνων και για την ανάπτυξη των περιοχών. Η λειτουργία τους είναι ένα κεντρικό στοιχείο της αλλαγής και είναι σημαντικό να μην αντιμετωπίσουμε με τον ίδιο τρόπο ομοιόμορφα, το σύνολο των Ανωτάτων Ιδρυμάτων. Άλλο είναι το Πανεπιστήμιο του Αιγαίου, άλλο είναι το Καποδιστριακό, άλλο είναι το Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων ή της Δυτικής Μακεδονίας και άλλο Τεχνολογικό Ίδρυμα της Πελοποννήσου και άλλο των Ιονίων. Επομένως δίνουμε τη δυνατότητα μέσα από αυτή την πολυτυπία, να μπορούν τα Πανεπιστήμια να έχουν τη δική τους προσωπικότητα και να ανταποκρίνονται στις δικές τους ανάγκες.

Οι ενότητες που θα συζητηθούν είναι οι εξής:

Η πρώτη ενότητα αφορά στο «τι σχολεία θέλουμε» και ποιος είναι ο σχολικός χάρτης για το 2011.

Η δεύτερη αφορά στο θέμα της μεταφοράς των μαθητών, που είναι από μόνο του ένα πολύ μεγάλο ζήτημα.

Η τρίτη σχετίζεται με τη θεσμική συνεργασία, τη λειτουργία των Σχολικών Επιτροπών, το θέμα των Σχολικών Συμβουλίων, αλλά και λειτουργικά ζητήματα, όπως το θέμα του καθαρισμού των σχολείων, των υπηρεσιών φύλαξης.

Η τέταρτη ενότητα είναι τα προγράμματα και οι τομείς στους οποίους υπάρχει συνεργασία ή πρέπει να υπάρχει συνεργασία. Ενδεικτικά αναφέρω το Ψηφιακό Σχολείο. Το πρόγραμμα του σχολείου ορίζεται από το Υπουργείο Παιδείας αλλά κάθε περιφέρεια θα έχει τη δυνατότητα να βάλει μέσα στο εθνικό πρόγραμμα στοιχεία που την αφορούν και που πρέπει να ξέρουν οι μαθητές.

Αριστείας και Καινοτομίας: Έχουμε μια εθνική πολιτική για τη βράβευση της αριστείας και της καινοτομίας στους εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας και Ανώτατης Εκπαίδευσης . Αυτό πρέπει να γίνει και σε περιφερειακό επίπεδο.

Πολιτισμός: Θα ανακοινώσουμε ένα πρόγραμμα συνεργασίας με Δήμους για θεατρική αγωγή, για πολιτιστικά γεγονότα που θα είναι μέσα στα σχολεία.

Κυκλοφοριακή Αγωγή : Ένα τεράστιο ζήτημα γιατί έχουμε κάθε χρόνο χιλιάδες νεκρούς στη χώρα μας.

Διατροφή: Πώς τα τοπικά προϊόντα συνδέονται με τα κυκλικά και την τοπική οικονομία.

Σχολικές εκδρομές: Με κεντρικό σύνθημα το «Μένουμε Ελλάδα» και πώς για αυτόν το σκοπό μπορούν να συνεργαστούν οι περιφέρειες, αλλά και οι Δήμοι.

Περιβαλλοντική εκπαίδευση :Τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και πώς αυτά θα γίνουν πηγές μόρφωσης, περιβαλλοντικής συνείδησης και ανταλλαγών μεταξύ των περιφερειών.

Όλη αυτή η προσπάθεια, όλη αυτή η μεταρρύθμιση γίνεται σε μια πολύ δύσκολη περίοδο για τη χώρα μας. Και είναι σίγουρο ότι δεν είναι πάντα εύκολο να κάνεις μεταρρύθμιση όταν υπάρχουν τεράστια οικονομικά προβλήματα. Γιατί εκτός από μεταρρύθμιση, την ίδια στιγμή να υπάρξει μια ορθολογική διαχείριση των υποδομών, των δεδομένων που έχουμε σε κάθε χώρο, ώστε να πετύχουμε την καλύτερη χρήση τους, να έχουμε τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα σε συνεργασία με τους πρωταγωνιστές της εκπαίδευσης που είναι οι εκπαιδευτικοί. Οι 180.000 εκπαιδευτικοί της χώρας, οι οποίοι όπως ιστορικά αποδεικνύεται ήταν παρόντες με δημιουργικό τρόπο και με περίσσειμα ψυχής για τους μαθητές τους.

Είναι οι εκπαιδευτικοί που δεν αφήνουν ποτέ την τάξη. Είναι οι δάσκαλοι και οι καθηγητές, που βάζουν πάνω από όλα τους μαθητές τους. Είναι οι άνθρωποι που είναι δίπλα στη μεταρρύθμιση, που γίνεται και με τις δικές τους δημιουργικές προτάσεις.

Ξεκινάω από την πρώτη ενότητα, τι σχολεία θέλουμε. Έχει γίνει μεγάλη συζήτηση το τελευταίο διάστημα για το θέμα των συνενώσεων. Υπάρχει μια φιλολογία και είναι πάρα πολύ εύκολη. Γιατί γίνονται; «Για το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο», είναι η απάντηση. Δεν υπάρχει καμία αναφορά στο μνημόνιο σε οτιδήποτε που να αφορά συνενώσεις ή επιλογές για θέματα σχολείων ή Πανεπιστημίων. Απολύτως καμία. Αν υπήρχε θα είχε δημοσιευτεί. Δεν έχουμε καμία δέσμευση. Είναι ένας χώρος στον οποίο και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να παρέμβει, αλλά και το συγκεκριμένο μνημόνιο δεν έχει καμία παρέμβαση, γιατί δεν είναι οικονομικό θέμα.

Είναι πραγματικά έξω από κάθε ρεαλιστική ανάλυση το να προκύψει οικονομικό όφελος από τη συνένωση σχολείων ή Πανεπιστημίων. Θα κάνω σαφές από την αρχή, ότι οι συνενώσεις γίνονται με βάση ένα υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, της δεκαετίας του '80 το οποίο επικαιροποιήθηκε το 2006. Είναι κάτι που γίνεται κάθε χρόνο, πότε σε μικρότερη και πότε σε μεγαλύτερη κλίμακα. Γίνεται για παιδαγωγικούς λόγους και έχει στο κέντρο τους μαθητές. Δεν έχει στο κέντρο του, ούτε τη λειτουργία ενός σχολείου, ούτε τη λειτουργία

μιας πόλης, ούτε επιλογές διαδικαστικών και διοικητικών θεμάτων, που αφορούν στην εκπαίδευση και το Υπουργείο.

Βεβαίως όλα αυτά θα ληφθούν υπόψη. Το κεντρικό στοιχείο όμως είναι το παιδαγωγικό. Η εφαρμογή του Νέου Σχολείου έχει νέες παιδαγωγικές μεθόδους. Υπάρχει ανάγκη ομαδικής λειτουργίας της τάξης. Είναι η λεγόμενη «ομαδο-συνεργατική διδασκαλία». Είναι ο τρόπος που τα παιδιά πρέπει να κοινωνικοποιούνται και να λειτουργούν σε σύνολο.

Θέλουμε να υπάρξουν νέες δυνατότητες για τα παιδιά. Όπως αυτές που εφαρμόσαμε φέτος στα 800 ολοήμερα σχολεία για παράδειγμα στα Αγγλικά. Σας υπενθυμίζω ότι στα 800 σχολεία μπήκαν τα Αγγλικά και η Πληροφορική ως παιχνίδι από την Α' Δημοτικού, ώστε να έχουν τη δυνατότητα τα παιδιά με το νέο πρόγραμμα στη Γ' Γυμνασίου να παίρνουν το κρατικό πιστοποιητικό από το δημόσιο σχολείο.

Θέλουμε κάθε τάξη να έχει το δάσκαλό της. Είναι αλλιώς τα παιδιά στην Α' Δημοτικού να έχουν το δάσκαλό τους, στη Β', στην Γ' και αλλιώς να είναι ένας δάσκαλος για έξι τάξεις, ή ένα δάσκαλος για τρεις τάξεις. Τα αποτελέσματα για τα ίδια τα παιδιά είναι σαφώς διαφορετικά.

Θέλουμε να επεκτείνουμε το ολοήμερο σχολείο, να γίνει πιο σωστή εκπαιδευτική αξιοποίηση των δασκάλων και καθηγητών. Όταν τα Γυμνάσια έχουν πλήρες προσωπικό (Πληροφορική, Ξένες γλώσσες, εικαστικά κ.α.) τότε υπάρχει η δυνατότητα καλύτερης λειτουργίας των ίδιων των εκπαιδευτικών αντί να τρέχουν από σχολείο σε σχολείο και να μην ξέρουν αν υπάγονται στον έναν Διευθυντή ή στον άλλον ή αν ανήκουν στο ένα πρόγραμμα ή στο άλλο.

Θέλουμε χωριστά τα παιδιά του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου. Θέλουμε πλήρη, σωστή αξιοποίηση όλων των υποδομών σε εργαστήρια και αίθουσες πληροφορικής.

Υπάρχουν για παράδειγμα σε ένα κτήριο δύο σχολεία, τα οποία έχουν τέσσερα εργαστήρια πληροφορικής, τέσσερα εργαστήρια φυσικής και χημείας, τα οποία δεν χρησιμοποιούνται βεβαίως, ενώ δίπλα μπορεί να υπάρχει σχολείο που δεν έχει κανένα.

Έχουμε θέσει ως στόχο -και ήδη έχει αντιμετωπιστεί με τη συνένωση των σχολείων στο λεκανοπέδιο- το θέμα της διπλοβάρδιας. Υπάρχουν πολλά και συγκεκριμένα παραδείγματα και για αυτό η κάθε περιοχή, το κάθε σχολείο, ο κάθε Δήμος έχει την ιδιαιτερότητά του, αλλά βεβαίως υπάρχουν ορισμένες γενικές αρχές.

Ποιο είναι το ιδανικό μέγεθος;

Το ιδανικό μέγεθος για τα μεγάλα αστικά κέντρα, για το Δημοτικό, είναι το 12θέσιο Δημοτικό, ώστε να μπορούμε να έχουμε το σύνολο των δράσεων που απαιτούνται με τη μεγαλύτερη δυνατή άνεση για τους εκπαιδευτικούς. Για την περιφέρεια το ιδανικό σχολείο είναι το 6θέσιο.

Για τα Γυμνάσια και τα Λύκεια το ιδανικό μέγεθος για τις μεγάλες πόλεις είναι τα 12 με 15 τμήματα. Βεβαίως ο αριθμός των μαθητών ανά τμήμα δεν αλλάζει πουθενά. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση να στοιβαχθούν μαθητές σε τμήματα. Δεν υπάρχει λόγος σε μια μεγάλη πόλη όπως είναι η Αθήνα ή η Θεσσαλονίκη να υπάρχουν δύο σχολεία σε ένα κτήριο με μέσον όρο μαθητών 12 και 13. Γιατί αυτό λειτουργεί σε βάρος και του σχολείου και πολλές φορές και των μαθητών.

Γιατί φέτος ο νέος σχολικός χάρτης;

Γιατί από φέτος προχωρά η εφαρμογή του Νέου Σχολείου. Επομένως είναι πολύ σημαντικό να έχουμε όσο το δυνατόν περισσότερα σχολεία που θα μπορούν να εφαρμόσουν τα νέα προγράμματα. Γιατί φέτος είναι η πρώτη χρονιά που έχουμε την εφαρμογή του «Καλλικράτη», σε συνδυασμό με τα νέα δεδομένα της διοικητικής μεταρρύθμισης.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Δευτέρα, 28 Φεβρουάριος 2011 17:26 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 01 Μάρτιος 2011 12:18

Γιατί φέτος λήγει η θητεία των Διευθυντών των Σχολείων, η κανονική τους θητεία -θυμίζω ότι δεν έγιναν αλλαγές στους Διευθυντές επειδή άλλαξε η Κυβέρνηση. Θα γίνει η αξιολόγηση των Διευθυντών, ώστε να ξεκινήσουμε από το Σεπτέμβρη με νέο Διευθυντή σε κάθε σχολείο.

Τι διαδικασία ακολουθήσαμε; Όπως είπα υπάρχει θεσμικό πλαίσιο. Είναι ο ν.1566 από τη δεκαετία του '80. Επικαιροποιήθηκε το 2006 με παιδαγωγικά κριτήρια.

Δεν υπήρχε τότε ούτε Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ούτε τέτοια ζητήματα τα οποία τόσο εύκολα και για εύκολη κατανάλωση βάζουμε στο τραπέζι. Οι συνενώσεις συζητούνται από τη δεκαετία του '80 και βεβαίως υπάρχουν μελέτες και έρευνες που δείχνουν ποια είναι τα αποτελέσματα για τα παιδιά των μονοθέσιων σχολείων. Τι σημαίνει μονοθέσιο σχολείο, που ένας δάσκαλος έχει έξι τάξεις; Τι σημαίνει διθέσιο σχολείο που δύο δάσκαλοι έχουν έξι τάξεις και παιδιά Α' και ΣΤ' Δημοτικού πάνε μαζί, που δεν έχουν διάλειμμα, που δεν έχουν δυνατότητα κοινωνικών δραστηριοτήτων.

Τα αποτελέσματα -βεβαίως το ξέρουν και τα συνέδρια των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών- είναι πολύ σοβαρά για τα παιδιά. Όλοι μας έχουμε ευθύνη απέναντι στα παιδιά όχι απέναντι στους ψηφοφόρους μας, γιατί τα παιδιά είναι το μέλλον.

Έχουμε ένα συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο. Εδώ υπάρχουν πάντα οι παράμετροι που πρέπει να λάβει κανείς υπόψη. Άλλο είναι το νησί, άλλο είναι το ορεινό χωριό. Υπάρχουν παντού αντικειμενικές συνθήκες, οι οποίες πρέπει να εξεταστούν. Δεν υπάρχει προκρούστια κλίνη. Προηγήθηκε οργανωμένη υπηρεσιακή καταγραφή σε κάθε περιοχή, Δήμο, γειτονιά. Πόσα παιδιά έχει το κάθε σχολείο, πόσους Διευθυντές, πόσες θέσεις, τι γίνεται δίπλα, ώστε να γίνουν προτάσεις που να μη δημιουργούν προβλήματα στα παιδιά. Αυτή η πραγματική αποτύπωση, δεν αφορά μόνο το Υπουργείο, αλλά και τους ίδιους τους Δήμους. Είναι ήδη έτοιμη η καρτέλα του κάθε σχολείου. Μέσω της καρτέλας του σχολείου η κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου και ο Δήμος θα μπορεί να μπορούν ανά πάσα στιγμή να βλέπει την κατάσταση του κάθε σχολείου, τον αριθμό των μαθητών, τον αριθμό των εκπαιδευτικών, τα τμήματα που λειτουργούν, τις ώρες. Θα έχουμε μια πλήρη εικόνα για κάθε σχολείο. Ζητήσαμε από τους Διευθυντές να έρθουν σε επαφή με τις Δημοτικές Αρχές. Υπάρχουν Περιφερειακά και Δημοτικά Συμβούλια, που κάλεσαν τον Περιφερειακό Διευθυντή και τον Διευθυντή εκπαίδευσης και έγινε συζήτηση. Θέλω να πιστεύω ότι όλοι οι Διευθυντές λειτούργησαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Και αν υπάρχουν προβλήματα είμαστε εδώ, να τα συζητήσουμε με τους Δήμους, ώστε να έχουμε τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα. Εγκαινιάσαμε μια μορφή διαβούλευσης που δεν έχει προηγούμενο. Κάθε χρόνο το Υπουργείο βγάζει μια εγκύκλιο, με βάση το νόμο. Φέτος η εγκύκλιος αυτή βγήκε στο διαδίκτυο για να ακούσουμε και προτάσεις ώστε να τις λάβουμε υπόψη μας. Προέκυψαν από όλη την καταγραφή, αλλά και από τη διαβούλευση, ενδιαφέροντα στοιχεία. Θα σας πω ορισμένα παραδείγματα.

Είναι δυνατό να λειτουργούν τρία ανεξάρτητα Γυμνάσια σε μια ακτίνα 20 χιλιομέτρων, με μέσο όρο 18 μαθητές το καθένα;

Είναι δυνατό να στεγάζονται δύο σχολεία, με λιγότερους από 100 μαθητές το καθένα, με χωριστές διευθύνσεις και να λειτουργούν πρωί και απόγευμα; Είναι δυνατό να συστεγάζονται Δημοτικό και Γυμνάσιο;

Είναι δυνατόν να έχουν ιδρυθεί ειδικά σχολεία στα χαρτιά και να μην λειτουργούν στην πράξη;

Για όλα αυτά δεν μας φταίει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και δεν χρειαζόμαστε κανέναν, από πουθενά, να μας πει πώς πρέπει να οργανώσουμε σωστά την εκπαίδευση στη

χώρα μας και πώς πρέπει να το κάνουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, γνωρίζοντας ότι έχουμε ουσιαστικά και οικονομικά προβλήματα.

Εμείς οι ίδιοι θα πούμε ποια είναι η σωστή λειτουργία των σχολείων. Πώς θα μάθουν τα παιδιά μας καλύτερα γράμματα. Πώς τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου θα πιάνουν τόπο. Πώς ο εκπαιδευτικός θα λειτουργεί στις καλύτερες δυνατές συνθήκες και με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Επιτέλους χρειάζεται από όλους μας θάρρος. Είναι δυνατόν για οποιαδήποτε κινητοποίηση, να αποφασίζουν συνδικαλιστές ή Δήμαρχοι ή γονείς ή ενώσεις γονέων να κλείσουν τα σχολεία για να διαμαρτυρηθούν; Δηλαδή να στερήσουν το μάθημα από τα παιδιά; Είναι δυνατόν ως κοινωνία να αποδεχόμαστε λογικές, που βάζουν τη μάθηση των παιδιών ως στοιχείο εκβιασμού;

Απέναντι σε ποιον; Απέναντι στην πολιτεία ή απέναντι στα ίδια τα παιδιά; Να διαμαρτυρηθούμε στον Υπουργό, στην πολιτική και υπηρεσιακή ηγεσία - αλλά να μην κλείνουμε τα σχολεία. Δεν είναι δυνατό. Είδαμε τις τελευταίες είκοσι μέρες, σε όλη την Ελλάδα, να παίρνουν τα παιδιά από το μάθημα και να τα βγάζουν στους δρόμους ή Δημοτικά Συμβούλια να κλείνουν σχολεία.

Με συγχωρείτε, αλλά έχουμε όλοι μας ευθύνη. Πώς θα αναπληρωθεί το μάθημα που δεν θα κάνει αυτό το παιδί; Για αυτό και έχω ζητήσει από τους Περιφερειακούς Διευθυντές, να υπάρξουν προτάσεις, για αναπλήρωση των μαθημάτων, για κάθε αιτία που τα παιδιά δεν κάνουν μάθημα, για άλλους λόγους, εκτός από αυτούς που ορίζονται από τις επίσημες αργίες.

Κυρίες και κύριοι, προχωράμε στο θέμα του κόστους μεταφορών. Οι μεταφορές είναι ένα τεράστιο θέμα που αφορά στο σύνολο των Δήμων.

Επειδή οι μεταφορές των μαθητών περνάει τώρα στην ευθύνη των Δημάρχων, θα παρακαλούσα να δείτε και να ελέγξετε κι εσείς - από εκεί να ξεκινήσουμε, τα στοιχεία των τελευταίων χρόνων. Το 2004 η μεταφορά ήταν γύρω στα 105 εκατομμύρια. Το 2009 ήταν 260 εκατομμύρια! Υπάρχουν περιοχές και νομοί όπου είχαμε κάθε χρόνο από 30% – 40% έως και 60% αύξηση των μεταφορών.

Αναθέσαμε από πέρυσι μια μελέτη στο Ινστιτούτο Μεταφορών του Ερευνητικού Κέντρου της Θεσσαλονίκης για την αντιμετώπιση των συνδυασμένων μεταφορών, ώστε από το Σεπτέμβριο να υπάρξει η καλύτερη δυνατή διαχείριση.

Μέχρι το Σεπτέμβριο θα υπάρξει αντιμετώπιση για να μπορέσει να «βγει» αυτός ο χρόνος. Γιατί είναι αδύνατο οι Δήμαρχοι να αντιμετωπίσουν τώρα, με τα προβλήματα που έχουν μέχρι τον Ιούνιο το θέμα. Βεβαίως θα υπάρξει επικοινωνία για την αντιμετώπιση των χρεών που είναι πολλά. Επειδή δεν υπήρχε σχεδιασμός και έγινε με τον τρόπο που έγινε σε πολλές περιοχές, φύγαμε από κάθε λογική. Άλλος ο προϋπολογισμός που έβαζε το Υπουργείο με προτάσεις των νομαρχιών και άλλα αυτά που προέκυπταν στο τέλος της χρονιάς, με τεράστιες αποκλίσεις.

Ερχομαι στο θέμα της συνεργασίας. Υπάρχει η Υπουργική Απόφαση του Υπουργείου Εσωτερικών για τις σχολικές επιτροπές. Οι σχολικές επιτροπές θα λειτουργήσουν με τη συνεργασία των σχολείων, των Δήμων και των εκπαιδευτικών. Χρειάζεται, με το που θα συσταθεί η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας (ΚΕΔΕ), να υπάρξει μια διαρκής επιτροπή του Υπουργείου Εσωτερικών, του Υπουργείου Παιδείας και της ΚΕΔΕ, ώστε όλα αυτά να μπου σε σειρά..

Κυρίες και κύριοι.

Έχουμε έναν πολύ δύσκολο αγώνα γιατί όλες αυτές οι αλλαγές γίνονται σε μια περίοδο με

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Δευτέρα, 28 Φεβρουάριος 2011 17:26 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 01 Μάρτιος 2011 12:18

τεράστια οικονομικά προβλήματα.

Όμως, πιστεύω βαθιά ότι όλοι έχουμε έναν κοινό στόχο και αυτός ο στόχος δεν είναι απλά να σώσουμε την Ελλάδα. Είναι να αναγεννήσουμε την Ελλάδα.

Τελειώνω με μια φράση του Ελύτη με την οποία έκλεισε την ομιλία του όταν πήρε το Νόμπελ: «Η μοίρα μας, όχι η διάσωση, αλλά η αναγέννηση της Ελλάδας, είναι στα χέρια μας». Για αυτό πρέπει να προετοιμάσουμε το μέλλον, δηλαδή τα παιδιά μας.

σχετικό <http://www.alfavita.gr/artro.php?id=24723>

σχετικό ΕΘΝΟΣ <http://www.ethnos.gr/article.asp?catid=11424&subid=2&pubid=55760951>

ΟΜΙΛΙΑ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Δελτίο Τύπου 28/02/2011

Ομιλία της Αναπληρώτριας Υπουργού Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Φώφης Γεννηματά, στην ημερίδα ενημέρωσης και διαλόγου του Υπουργείου Παιδείας με τους Δημάρχους της χώρας

Είναι μεγάλη χαρά για μένα που συναντώ εδώ στο Υπουργείο Παιδείας ανθρώπους της Αυτοδιοίκησης.

Με πολλούς από εσάς συναντηθήκαμε τα προηγούμενα χρόνια στους κοινούς αγώνες για

την αναβάθμιση του θεσμού και στη συζήτηση για τη διαμόρφωση θέσεων και προτάσεων που βοήθησαν στην εφαρμογή του Καλλικράτη.

Σήμερα η Αυτοδιοίκηση αναλαμβάνει σημαντικές αρμοδιότητες και καλείται να συμβάλει στην ενίσχυση της Παιδείας, στη βελτίωση της καθημερινότητας, στην κοινή προσπάθεια για έξοδο από την κρίση.

ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ

Η σημερινή συνάντηση γίνεται σε μία δύσκολη στιγμή για τη χώρα μας. Η κρίση πλήττει κάθε Έλληνα, κάθε Ελληνίδα, πλήττει όλους τους πολίτες αυτής της χώρας, όλους όσοι ζουν σε αυτή τη χώρα.

Εμείς πιστεύουμε ότι η γνώση μπορεί να είναι αντίδοτο στην κρίση και η Διά Βίου Μάθηση ο τρόπος με τον οποίο η γνώση αυτή μπορεί να φτάσει μέχρι και στο πιο μικρό χωριό της Ελλάδας.

ΔΥΟ ΠΥΛΩΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΑ ΕΡΓΑ

Η προσπάθειά μας στηρίζεται σε δύο κεντρικούς πυλώνες:

Το κύριο μέλημα μας στην εποχή της κρίσης είναι να συνδέσουμε την εκπαίδευση με την απασχόληση. Αυτό μπορούμε να το πετύχουμε με τον ένα από τους δυο κεντρικούς πυλώνες της Διά Βίου Μάθησης που είναι η αρχική και η συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση.

Ο δεύτερος πυλώνας είναι η γενική εκπαίδευση ενηλίκων που έχει περισσότερη σχέση με την προσωπική ανάπτυξη των πολιτών. Η προσωπική ανάπτυξη μπορεί στις υπάρχουσες συνθήκες, να προστατέψει από τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Σήμερα είμαστε σε θέση να ανακοινώσουμε μια σειρά προγραμμάτων που για μας αποτελούν οδηγούς στην πολιτική μας. Ξεκινάμε με συγκεκριμένες δράσεις. Στο επίκεντρο οι νέοι. Να αντιμετωπίσουμε το κλίμα της απογοήτευσης. Να δώσουμε ευκαιρίες.

- Έκδοση επιταγών (vouchers) για σπουδές στην αρχική και συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση. Θα αφορά συγκεκριμένο ποσό το οποίο θα δίνεται με οικονομικά κριτήρια σε νέους και νέες για σπουδές της επιλογής τους.

- Εισιτήριο για την απασχόληση. Νέοι απόφοιτοι λυκείου, πανεπιστημίου και ΤΕΙ, ΙΕΚ, ΚΕΜΕ, θα μπορούν να παρακολουθήσουν προγράμματα κατάρτισης που θα αναπτύξουν από κοινού οι επιχειρήσεις και το Δίκτυο Διά Βίου. Θα αποκτούν γνώσεις, θα κάνουν πρακτική άσκηση σε επιχειρήσεις και ένα ποσοστό από αυτούς θα προσλαμβάνεται για ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα. Με τον τρόπο αυτό δίνουμε στους νέους που θέλουν να εισέλθουν στην αγορά εργασίας την απαραίτητη εξειδικευμένη γνώση και μια ελάχιστη εμπειρία.
- Παροχή υποτροφιών σε εισαχθέντες στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.
- Προτεραιότητα εισαγωγής στα δημόσια ΙΕΚ σε σπουδαστές με βάση κοινωνικοοικονομικά κριτήρια.
- Δημιουργία του θεσμού του μέντορα για την υποστήριξη φοιτητών που πραγματοποιούν εργασίες σχετικές με θέματα επιχειρηματικότητας.
- Ανάπτυξη του θεσμού της χορηγίας (sponsoring) για τη στήριξη επιχειρήσεων νέων επιστημόνων.
- Ανάπτυξη δράσεων / προγραμμάτων Συμβουλευτικής & Επαγγελματικού Προσανατολισμού για την εκπαίδευση, την Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση και την απασχόληση.

Δίνουμε παράλληλα τη δυνατότητα σε όλους τους πολίτες να έχουν μια δεύτερη ευκαιρία στην εκπαίδευση. Εκτός από τη συνέχεια της στήριξής μας στο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας, δημιουργούμε το Ψηφιακό Λύκειο Δεύτερης Ευκαιρίας, το οποίο θα δίνει τη δυνατότητα σπουδών από απόσταση σε ενήλικες.

Την ίδια στιγμή προσπαθούμε να καλύψουμε όσο το δυνατό περισσότερες ανάγκες, που δημιουργεί η οικονομική κρίση. Προχωράμε στην ανάπτυξη υποστηρικτικού δικτύου για την κατάρτιση επιχειρηματιών που βρίσκονται σε κρίση.

Παράλληλα, συνδέουμε τη Διά Βίου Μάθηση με κεντρικές αναπτυξιακές πολιτικές της κυβέρνησης. Με την κατάρτιση των ανέργων, σε νέα επαγγέλματα που συνδέονται με την πράσινη ανάπτυξη και τον τουρισμό. Με την ενίσχυση της γυναικείας αγροτικής επιχειρηματικότητας, την εκπαίδευση όλων των αγροτών σε θέματα υγιεινής, ασφάλειας, προστασίας του περιβάλλοντος και εκπαίδευση σε ζητήματα που αφορούν στην επιχειρηματικότητα και στην προώθηση των εξαγωγών.

Την ίδια στιγμή δημιουργούμε προγράμματα κατάρτισης στα 160 κλειστά επαγγέλματα που ανοίγουν, για την προσαρμογή των ενδιαφερομένων στο νέο εργασιακό και επιχειρηματικό περιβάλλον που δημιουργείται.

Τέλος, εκπαιδεύουμε τα στελέχη της Αυτοδιοίκησης, προωθούμε τον εθελοντισμό σε συνεργασία με τις ΜΚΟ και την Εκκλησία και παρέχουμε εκπαιδευτικό υλικό σε προσβάσιμες μορφές στα άτομα με αναπηρία.

Οι ραγδαίες εξελίξεις στην τεχνολογία και την επιστήμη καθιστούν αναγκαίο το σχεδιασμό

προγραμμάτων που θα έχουν ως στόχο την επικαιροποίηση των γνώσεων των αποφοίτων των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ.

Θέλουμε ακόμη και να προσελκύσουμε σπουδαστές από την ευρύτερη περιοχή και για αυτό δίνουμε κίνητρα για τη δημιουργία ξενόγλωσσων προγραμμάτων στα ΙΕΚ.

Σύμφωνα με όλες τις έρευνες που έχουμε στα χέρια μας, αυτό που θέλουν περισσότερο οι πολίτες στο επίπεδο της γενικής εκπαίδευσης είναι οι ξένες γλώσσες, ο χειρισμός των υπολογιστών και οι βασικές αρχές της οικονομικής διαχείρισης. Αυτά τα προγράμματα φιλοδοξούμε να λειτουργούν σε κάθε δήμο, σε κάθε γειτονιά.

ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Για όλα αυτά που λέμε θα κριθούμε στην πράξη. Γιατί χρήματα δαπανήθηκαν και στο πρόσφατο παρελθόν. Δισεκατομμύρια ευρώ ξοδεύτηκαν για την κατάρτιση χωρίς, δυστυχώς, αυτή τη στιγμή να έχουμε μετρήσιμα αποτελέσματα για το τι κάναμε, τι πετύχαμε μέσα από όλη αυτή την προσπάθεια.

Ο πρώτος μας στόχος είναι η σύνδεση της Διά Βίου Μάθησης με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Ιδιαίτερη σημασία έχει η συνεργασία με όλους τους φορείς και το Παρατηρητήριο Απασχόλησης, μέσα από το ηλεκτρονικό σύστημα που φιλοδοξούμε να δημιουργήσουμε στη Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης. Με αυτό τον τρόπο θα έχουμε τα στοιχεία που χρειαζόμαστε για τη διαμόρφωση των κατάλληλων προγραμμάτων.

Ο δεύτερος στόχος είναι η πιστοποίηση των γνώσεων, των ικανοτήτων και των δεξιοτήτων ανεξάρτητα από τον τρόπο που αυτές αποκτήθηκαν και η ένταξή τους σε ένα Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων κατά το πρότυπο του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων. Με την εφαρμογή του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων μπαίνει τάξη σε ένα άναρχο σύστημα έκδοσης κάθε λογής τίτλων και βεβαιώσεων παρακολούθησης προγραμμάτων κατάρτισης και επιμορφώσεων, χωρίς κανένα πρακτικό αντίκρισμα στα προσόντα των κατόχων τους.

Ο τρίτος στόχος είναι η κοινωνική ένταξη των ευάλωτων ομάδων και εδώ είναι η πολύ μεγάλη συμβολή που μπορεί να έχει η Γενική Εκπαίδευση Ενηλίκων. Δίνουμε έμφαση στα κοινωνικά στρώματα που κινδυνεύουν από τον κοινωνικό αποκλεισμό. Μέσα από θεσμούς συνεχούς ενημέρωσης, υποστήριξης και συμβουλευτικής, κάθε ενήλικας μπορεί να έχει ανοικτή πρόσβαση τόσο στα ιδρύματα του επίσημου εκπαιδευτικού συστήματος (Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας), όσο και σε ολόκληρο το Δίκτυο Διά Βίου Εκπαίδευσης.

Οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες που ωφελούνται είναι οι:

- Άνεργοι
- Ηλικιωμένοι

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Δευτέρα, 28 Φεβρουάριος 2011 17:26 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 01 Μάρτιος 2011 12:18

- Μετανάστες
 - Μονογονεϊκές οικογένειες
 - Άτομα με αναπηρίες
 - Φυλακισμένοι
 - Οι (πρώην) χρήστες εξαρτησιογόνων ουσιών
- Δράσεις και οικονομικά στοιχεία του Εθνικού Προγράμματος ΔΒΜ

Συνολικά για τη Διά Βίου Μάθηση υπολογίζουμε ότι έχουμε στη διάθεση μας από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων για δράσεις επιτελικής υποστήριξης προβλέπεται μόνο το 7%. Με απλά λόγια, αυτή τη φορά «τα χρήματα δεν θα πάνε για μελέτες».

Το 93% των δράσεων του Εθνικού προγράμματος αποσκοπεί να ωφελήσει:

- τον άνεργο
- τον εργαζόμενο
- το νέο ελεύθερο επαγγελματία
- τον εργοδότη
- το σπουδαστή
- τις ευάλωτες κοινωνικά ομάδες

Θα βάλουμε τέλος στις πελατειακές σχέσεις και στον τομέα της κατάρτισης.

Προειδοποιούμε ότι δεν πρόκειται να ανεχτούμε καμία πίεση. Αυτά τα χρήματα θα πιάσουν τόπο.

Ούτε ένα ευρώ σε συναλλαγές κάτω από το τραπέζι. Ούτε ένα ευρώ σε προγράμματα χωρίς στόχο και συγκεκριμένα αποτελέσματα. Τα προγράμματα θα φτιαχτούν με βάση τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και ιδιαίτερα της νέας γενιάς.

Προσδοκώμενοι Δείκτες

Είναι αλήθεια ότι βάζουμε υψηλούς στόχους ξεκινώντας από πολύ χαμηλά. Είμαστε πάρα πολύ πίσω στη χώρα μας στη συμμετοχή των Ελλήνων πολιτών στον τομέα της Διά Βίου, μόλις 2,9% έναντι 9,8% που είναι ο μέσος όρος στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Θέλουμε και μπορούμε μέχρι το 2013 να φτάσουμε το 6%.

Θέλουμε να αυξήσουμε δραστικά τη συμμετοχή στη συνεχιζόμενη επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, που σήμερα είναι μικρότερη από το μισό του κοινοτικού μέσου όρου (14% έναντι 33%). Θέλουμε τα προγράμματα να βελτιώσουν την καθημερινότητα του πολίτη και τα αποτελέσματα να φτάσουν παντού: στο κέντρο και στην περιφέρεια.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Αυτό θα το πετύχουμε, μέσα από ένα αποκεντρωμένο δίκτυο Διά Βίου Μάθησης. Σημαντικός είναι ο ρόλος της Αυτοδιοίκησης που μετά και τον Καλλικράτη, αναλαμβάνει να στηρίξει σε σημαντικό βαθμό τη Διά Βίου Μάθηση.

Οι Περιφέρειες αποκτούν σημαντικό ρόλο. Κομβικό σημείο είναι η σύνδεση της Διά Βίου Μάθησης με τα αναπτυξιακά σχέδια που εκπονούνται ανά περιφέρεια, καθώς και η δημιουργία του Περιφερειακού Δικτύου Διά Βίου Μάθησης. Επιπλέον, προβλέπεται ότι κάθε Περιφερειακό Συμβούλιο συγκροτεί την «Περιφερειακή Επιτροπή Επαγγελματικής Κατάρτισης», με αρμοδιότητα την ιεράρχηση των επαγγελματικών ειδικοτήτων που πρέπει να λειτουργήσουν στα ΙΕΚ και στα ΚΕΚ, και γενικότερα στις σχολές επαγγελματικής κατάρτισης.

Παράλληλα, οι Περιφέρειες αναλαμβάνουν τη λειτουργία και τη διαχείριση των δημοσίων ΙΕΚ που υπάγονται στη Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης και των αντιστοιχων υπηρεσιών επαγγελματικής κατάρτισης, συνάπτοντας προγραμματικές συμβάσεις με το Υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Τέλος, τα πιστοποιημένα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ/ΝΕΛΕ) των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων μεταφέρονται στις Περιφέρειες.

Έχουμε τη δυνατότητα και τους πόρους όχι μόνο να επιμορφώσουμε τα στελέχη της Αυτοδιοίκησης, αλλά και να βοηθήσουμε να οργανωθούν οι αναγκαίες διοικητικές δομές.

Θα ήθελα να κάνω μια προσωπική έκκληση στους νέους αιρετούς Περιφερειάρχες: Γνωρίζουμε ότι οργανώνετε ένα νέο θεσμό, με τις όποιες δυσκολίες έχει αυτό το εγχείρημα. Περιμένουμε, όμως, από εσάς να μας πείτε όσο γίνεται πιο γρήγορα ποια είναι τα κατάλληλα προγράμματα που πρέπει να εφαρμόσουμε ανά περιφέρεια. Δεν έχουμε περιθώρια για καθυστερήσεις.

Τα χρήματα πρέπει να φτάσουν γρήγορα, με τη μορφή υπηρεσιών βέβαια, σε όσους τα έχουν ανάγκη.

ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ- Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Οι αρμοδιότητες των Δήμων στη Διά Βίου Μάθηση αφορούν κυρίως τη γενική εκπαίδευση ενηλίκων.

Ο Δήμος καταρτίζει και εφαρμόζει, στο πλαίσιο του τοπικού αναπτυξιακού προγράμματός του, το τοπικό πρόγραμμα Διά Βίου μάθησης, με βάση το Εθνικό Πρόγραμμα Διά Βίου Μάθησης και το αντίστοιχο περιφερειακό πρόγραμμα Διά Βίου Μάθησης. Οι

χρηματοδοτούμενες από το πρόγραμμα δράσεις γενικής εκπαίδευσης ενηλίκων, είναι:

Α. οι δραστηριότητες σύνδεσης των σχολικών μονάδων με την κοινωνία,

Β. οι δράσεις επιμόρφωσης ενηλίκων, ιδίως σε τομείς της δημόσιας υγείας, του πολιτισμού, του αθλητισμού, του περιβάλλοντος, της κοινωνικής ένταξης των μεταναστών και οι δράσεις επιμόρφωσης της νέας γενιάς και της τρίτης ηλικίας, καθώς και η δημιουργία σχολών γονέων και

Γ. οι δράσεις προώθησης της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας μέσω της σύνδεσης με την τοπική οικονομία.

Επιπλέον στις αρμοδιότητες των Δήμων περιλαμβάνονται:

Α. Η ίδρυση και λειτουργία Κέντρων Διά Βίου Μάθησης.

Β. Η λειτουργία και διαχείριση τοπικών δομών και η εφαρμογή προγραμμάτων της Γενικής Γραμματείας Διά Βίου Μάθησης, στο πλαίσιο προγραμματικών συμβάσεων.

Γ. Η εφαρμογή προγραμμάτων των Κ.Π.Ε. του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, στο πλαίσιο προγραμματικών συμβάσεων.

Στους Δήμους μεταφέρονται οι υπηρεσίες των Νομαρχιακών Επιτροπών Λαϊκής Επιμόρφωσης (ΝΕΛΕ).

Τέλος, ιδιαίτερα αναβαθμισμένος είναι ο ρόλος των Δήμων στη συγκρότηση του Εθνικού Δικτύου Φορέων Διά Βίου Μάθησης, διότι οι φορείς άτυπης μάθησης εγγράφονται στο Δίκτυο μέσω του Δήμου στον οποίο έχουν την έδρα τους, υποβάλλοντας σχετική αίτηση μαζί με τα στοιχεία της ταυτότητάς τους και την προγραμματιζόμενη δραστηριότητά τους. Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να τονίσω ότι τα Κέντρα Διά Βίου Μάθησης μπορούν να λειτουργούν σε χώρο που οι ίδιοι οι Δήμοι διαθέτουν ή επιθυμούν, όμως αυτό που

επιθυμούμε και επιδιώκουμε είναι να προβάλουμε έναν σημαντικό για εμάς στόχο: Το Ανοιχτό Σχολείο.

Ένα σχολείο που το πρωί θα εκπαιδεύει τα παιδιά και το απόγευμα θα παρέχει γνώσεις στους ενήλικες.

Ανοιχτό Σχολείο για μικρούς και μεγάλους, που πρέπει και μπορεί να έχει τη στήριξη της πολιτείας, των Δήμων, των πολιτών και μπορεί να αναπτύξει ακόμη περισσότερο την εθελοντική προσφορά.

Ανοιχτό Σχολείο, σημείο αναφοράς που θα συνδέσει τον κοινωνικό ιστό της πόλης, θα ενεργοποιήσει του πολίτες, θα δώσει τη δυνατότητα στην Αυτοδιοίκηση να διαπαιδαγωγεί την ελληνική κοινωνία, να περνά έναν νέο τρόπο αντίληψης.

Ας κάνουμε αυτό το όραμα πραγματικότητα.

Μπορούμε.

Με κέντρο το Ανοιχτό Σχολείο δημιουργούμε ένα δίκτυο ανά Δήμο στο οποίο συμμετέχουν ΚΑΠΗ, μουσεία, Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, βιβλιοθήκες, κοινωνικοί, επιμορφωτικοί και πολιτιστικοί φορείς που υλοποιούν προγράμματα ή παρέχουν υπηρεσίες Διά Βίου Μάθησης.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι μέσα σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία, αυτή τη συγκυρία στην οποία ο ελληνικός λαός ζει μέσα στην απογοήτευση, στη μελαγχολία, στην αγωνία, στο φόβο, πιστεύουμε ότι εάν σταματήσουμε να ψάχνουμε για αυτά που μας χωρίζουν, αν σταματήσουμε να τραβάμε διαχωριστικές γραμμές που δεν έχουν κανένα αντίκρισμα και δούμε αυτά που μας ενώνουν, όπως είναι η γνώση και η επένδυση στη γνώση, τότε θα είμαστε βέβαιοι ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε και να βγάλουμε την Ελλάδα από την κρίση.

Θέλουμε να βάλουμε τη Διά Βίου Μάθηση στην καθημερινότητα των πολιτών. Χωρίς διακρίσεις .

Η Διά Βίου Μάθηση είναι ένα εργαλείο για την κοινωνική συνοχή και την ανάπτυξη.

Ας αξιοποιήσουμε όλοι το Εθνικό Πρόγραμμα Διά Βίου Μάθησης, ας εργαστούμε για τη διαμόρφωση των καλύτερων δράσεων και προγραμμάτων.

Μπορούμε να κάνουμε κάτι που ακούγεται τεχνοκρατικό και αδιάφορο, ενδιαφέρον και οραματικό. Το Εθνικό Πρόγραμμα Διά Βίου Μάθησης δεν είναι Ευαγγέλιο. Είναι ένας ανοιχτός οδηγός με τον οποίο θέλουμε να φέρουμε τη Διά Βίου Μάθηση κοντά στον πολίτη. Το Υπουργείο Παιδείας είναι ανοικτό σε δημιουργικές ιδέες και νέες πρωτοβουλίες.

ΟΜΙΛΙΑ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ

Δελτίο Τύπου 28/02/2011

Ομιλία της Υφυπουργού Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Εύης Χριστοφιλοπούλου, στην ημερίδα ενημέρωσης και διαλόγου του Υπουργείου Παιδείας με τους Δημάρχους της χώρας

Καλημέρα και από εμένα, καλωσορίσατε. Είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι που έχουμε εδώ αιρετούς της αυτοδιοίκησης από κάθε άκρη της χώρας, απ' τα νησιά μας, απ' τη βόρεια Ελλάδα, απ' την Πελοπόννησο, απ' την Κρήτη, από παντού.

Θέλω να μιλήσω για τα σχολεία, γιατί αυτά άπτονται της ευθύνης μου. Και θέλω να σας μιλήσω από καρδιάς, για το πώς εμείς στο Υπουργείο Παιδείας οραματιζόμαστε, σχεδιάζουμε και εφαρμόζουμε και θεωρούμε ότι πρέπει μαζί να συνεργαστούμε για να ολοκληρώσουμε το νέο σχολείο, τα δημοτικά μας, τα νηπιαγωγεία, τα γυμνάσια και τα λύκεια.

Και αν τα σχολεία ως προς την εκπαιδευτική τους λειτουργία είναι κατά κύριο λόγο – για να απαντήσω στον εξαιρετικά χειμαρρώδη λόγο του Δημάρχου Λέσβου και αγαπητού φίλου του κ. Βουνάτσου – ζήτημα του Υπουργείου Παιδείας, ιδού πεδίων δόξης λαμπρόν για τον πολιτισμό, για την τοπική ιστορία, για τις δράσεις που μπορεί να αναπτύξει ένας δήμος γύρω απ' το σχολείο, τόσο μέσα στον πυρήνα του ίδιου του σχολείου, όσο και μετά το απόγευμα, όπου πρέπει τα σχολεία μας να μείνουν ανοιχτά. Μπορούμε σε συνεργασία μαζί σας και με το Υπουργείο Εσωτερικών να δούμε τους τρόπους με τους οποίους τα σχολεία μας θα είναι ανοιχτά και το απόγευμα για τα παιδιά, για τη Διά Βίου Μάθηση που σας ανέπτυξε η Φώφη Γεννηματά λίγο πριν, για δραστηριότητες πολιτισμού, αθλητισμού και ψυχαγωγίας, που εσείς θα χτίσετε γύρω από την πόλη σας και το χωριό σας.

Αλλά θα ήθελα να συνεχίσω τη συζήτηση για τις συνενώσεις, για να πάμε μετά στα καλλιτεχνικά σχολεία, στα μουσικά σχολεία και το τι σχεδιάζουμε για αυτά. Θέλω πραγματικά να δεσμευτώ ότι στόχος μας είναι, όπως είπε και η Υπουργός η Άννα Διαμαντοπούλου, εκεί όπου μπορούμε να έχουμε εξαθέσια δημοτικά σχολεία. Για να έχει κάθε τάξη το δάσκαλό της.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Δευτέρα, 28 Φεβρουάριος 2011 17:26 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 01 Μάρτιος 2011 12:18

Εκεί όπου μπορούμε- στις πόλεις- να έχουμε 12θέσια δημοτικά σχολεία. Λίγο πριν μιλούσε ο Δήμαρχος Αμαρουσίου. Είναι και άλλοι Δήμαρχοι εδώ από αστικές περιοχές. Υπάρχουν συνενώσεις σχολείων από τις οποίες προκύπτουν 12θέσια. Στην περίπτωση αυτή πάμε στο Ενιαίο Αναμορφωμένο Πρόγραμμα σπουδών που περιλαμβάνει ξένη γλώσσα από την Α' κιάλας δημοτικού, πληροφορική, φιλιαναγνωσία, για να μάθουν επιτέλους τα παιδιά μας την αγάπη του βιβλίου, του διαβάσματος, της λογοτεχνίας, τη χαρά της μάθησης.

Επίσης, το 12θέσιο σχολείο έχει τη δυνατότητα να δίνει ιδιαίτερη έμφαση στη μουσική, στα καλλιτεχνικά, περισσότερη φυσική αγωγή, χορός και αθλητισμό. Ένα σχολείο πλήρες, ένα σχολείο ολόκληρο. Εκεί όπου μπορούμε στις πόλεις μας και στις επαρχιακές και στα μεγάλα συγκροτήματα, θα πάμε σε 12θέσια μέσω των αναδιαρθρώσεων των σχολείων και αυτό θα είναι εις όφελος των μαθητών.

Συμμερίζομαι ξέρετε το φλάμπουρο του Δημάρχου που λέει «είναι πρώτα το χωριό». Αλλά εμείς πονάμε πρώτα το παιδί και μετά το χωριό. Υπάρχουν περιπτώσεις στη Λακωνία, στη βόρεια Ελλάδα πολλές, όπου ένα μικρό χωριό έχει μονοθέσιο σχολείο και δίπλα του στα 4 χλμ υπάρχει 8θέσιο. Πείτε μου γιατί να μην πάμε σε αυτή τη συνένωση, ώστε να βοηθήσουμε τα παιδιά του χωριού;

Βεβαίως, έχουμε στην Αρκαδία και αλλού, και πάνω στη βόρεια Ελλάδα μονοθέσια που είναι στις ραχούλες και στα βουνά. Θέλω να διαβεβαιώσω τους αιρετούς Δημάρχους, τους εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τους εκπαιδευτικούς που είναι ανάμεσά μας, ότι τα σχολεία αυτά- που είναι στις εσχατιές της Ελλάδας- θα παραμείνουν ζωντανά με οποιοδήποτε κόστος. Ακόμα και ένα Γυμνάσιο στη Θεσσαλία που έχει 8 μαθητές και μόνο. Ναι, θα παραμείνει ανοιχτό εις όφελος αυτών των μαθητών.

Όμως, εκεί όπου οι συνενώσεις μας δίνουν καλύτερη παιδεία, εκεί θα μου επιτρέψετε να μιλήσω από καρδιάς και να πω αυτό που είχα τη δυνατότητα να πω στους εκπροσώπους της ΟΛΜΕ σήμερα το πρωί. Θα ακούσουμε κάθε διαμαρτυρία. Θα ακούσουμε κάθε πρόβλημα. Θα εξετάσουμε κάθε περίπτωση χωριστά. Και τις ιδιαιτερότητες και τις περιπτώσεις όπου δεν πρέπει να συνενώσουμε σχολεία. Και αν καταλήξουμε ότι είναι εις όφελος των παιδιών να μη συνενωθούν σχολεία, δε θα συνενωθούν.

Αλλά όμως στις συνενώσεις εκείνες που προκύπτει σαφές εκπαιδευτικό όφελος, προτιμούμε να πάρουμε εμείς- ως Υπουργείο Παιδείας- οποιοδήποτε κόστος, αρκεί να λειτουργήσουν καλά τα σχολεία. Και θέλω να κλείσω αυτή την ενότητα με ένα παράδειγμα. Να πάμε πίσω το '95 στο Γενάδι της Ρόδου, όπου 6 κοινότητες μάλωναν καθημερινά και έγινε πολύς χαμός και φασαρία για το αν θα συνενωθούν αυτά τα σχολεία ώστε να κάνουν ένα 6θέσιο. Και θέλω οι Δήμαρχοι- εάν έχουμε από την περιοχή ή απ' άλλα νησιά που έχουμε αντίστοιχα παραδείγματα- να μου πουν τι όμορφα που λειτουργεί αυτό το 6θέσιο στο Γενάδι της Ρόδου τώρα και τι ευχαριστημένοι που είναι γονείς και μαθητές για αυτό το σχολείο και οι Δήμαρχοι που το καμαρώνουν.

Θέλω να σας πω ότι ας είμαστε εμείς που θα χτυπηθούμε, αρκεί τα σχολεία που θα φτιάξουμε να είναι σχολεία για τα παιδιά μας. Για να είναι σχολεία για τα παιδιά μας όμως, πρέπει να προστατέψουμε τους θεσμούς, που τους αφήσαμε να μη λειτουργούν όσο καλά θα θέλαμε.

Θεσμούς που αφορούν τα μουσικά σχολεία. Γιατί από τη μία ακούσατε από τα ποιοτικά ολόημερα σχολεία ότι εντάσσουμε τη μουσική και τον πολιτισμό δυναμικά σε κάθε σχολείο, θα μπορούσε κανείς να μας πει, μα, αφού το πρόγραμμα λέει ότι αυτό θα προεκταθεί στα γυμνάσια και με τα νέα προγράμματα σπουδών που θα ξεκινήσουν το Σεπτέμβρη πιλοτικά σε 130 σχολεία δημοτικά, νηπιαγωγεία, γυμνάσια, θα έχουμε πολύ και καλή εκπαίδευση και

στον πολιτισμό μέσα στα γυμνάσια και δραστηριότητες για τους μαθητές, ερευνητικά projects των μαθητών.

Πάμε να αλλάξουμε όλη τη φιλοσοφία του σχολείου, να είναι ένα ζωντανό σχολείο που ο μαθητής θα έχει να συμμετέχει, να δράττει. Αν θέλουμε αυτό, χρειαζόμαστε μουσικά σχολεία; Ναι λέμε εμείς και έχουμε ξεκινήσει ένα διάλογο για να δούμε το νέο ρόλο των μουσικών σχολείων, πως αυτά μπορούν να συνδεθούν με την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τα μουσικά τμήματα που έχουμε στην Ελλάδα, πως αυτά μπορούν να συνδεθούν με τις ιδιαιτερότητες του κάθε τόπου και πως ναι, μπορούν να αποτελέσουν και πιλότο και ένα θεσμό, ο οποίος θα καθοδηγεί, θα συμβουλεύει, θα βοηθάει και τα άλλα σχολεία που δεν είναι μουσικά στην κάθε περιοχή.

Ξεκινάει η συζήτηση για τον εξελισσόμενο ρόλο των μουσικών σχολείων και τη διασύνδεσή τους, γιατί όπως ακούσατε και πριν και απ' την Άννα Διαμαντοπούλου και απ' τη Φώφη Γεννηματά, υπάρχει μια προσπάθεια να δούμε τις εκπαιδευτικές διαδρομές και την εκπαιδευτική πορεία σε σύνδεση με τις ανάγκες κάθε περιοχής, αλλά κυρίως με τις ανάγκες των παιδιών μας σε κάθε γωνιά της χώρας, έτσι ώστε να έχουν τις γνώσεις, τις δεξιότητες, τις ικανότητες που τους κάνουν ενεργούς πολίτες, ουσιαστικούς πολίτες και που τους δίνουν τα εφόδια για τη ζωή τους.

Θέλω επίσης να αναφερθώ στα ειδικά σχολεία, γιατί δεν είναι μόνο οι μαθητές με αναπηρία που μας νοιάζουν. Είναι η έμφαση στο ειδικό σχολείο και η δυνατότητα τα σχολεία αυτά να λειτουργήσουν στις κοινωνίες ως πρότυπα σχολεία. Είναι ένα μεγάλο μάθημα για την κάθε τοπική κοινωνία. Ξέρουμε πόσο πολύ στα χωριά μας και στις πόλεις μας και πως και εσείς ως αιρετοί έχετε αντιμετωπίσει πολλές φορές και κοινωνικό ρατσισμό. Να μην ντραπούμε να το πούμε.

Το σημαντικό για μας είναι τα ειδικά σχολεία που φέτος λειτούργησαν με τα λιγότερα κενά διαχρονικά, να αναβαθμιστούν και αυτά. Φέτος ξεκινάει εν μέσω πολλών δυσκολιών η πρόσληψη 500 ειδικών δασκάλων. Η πολιτεία μέχρι σήμερα παρήγαγε ειδικούς δασκάλους από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα αυτοί οι άνθρωποι να είναι παρά μόνο αναπληρωτές. Και αυτό ήταν λάθος. Λάθος για τα ειδικά σχολεία. Λάθος για τα παιδιά με αναπηρίες. Λάθος γι' αυτούς τους ανθρώπους.

Διορθώνουμε αυτό το λάθος και σύντομα θα υπάρχει η προκήρυξη για την πρόσληψη 500 ειδικών δασκάλων για τα ειδικά σχολεία της χώρας. Και σύντομα θα σας πει η κα Ορφανού αμέσως μετά και λεπτομέρειες, θα υπάρχει δυνατότητα σε κάθε περιφέρεια να έχουμε τον εξοπλισμό των σχολείων μας με ειδικό εκπαιδευτικό υλικό, γιατί υπάρχουν μαθητές όπως οι αμβλύωπες, όπως οι κωφοί, οι τυφλοί μαθητές, που μπορούν με κατάλληλο εξοπλισμό να παρακολουθήσουν όλες τις τάξεις του σχολείου και να πάνε και στο πανεπιστήμιο.

Θα υπάρχει σύντομα και αυτή η προκήρυξη και καλούμεθα να δράσουμε συνεργατικά για να μπορέσουμε πραγματικά να κάνουμε το καλύτερο για τα ειδικά σχολεία μας.

Τέλος, τα λεγόμενα πράσινα σχολεία. Η δυνατότητα να έχουμε ενεργειακά αυτόνομες σχολικές μονάδες. Τα φωτοβολταϊκά στα σχολεία που ξέρω ότι έχουν ξεκινήσει και ορισμένα απ' αυτά και στην περιοχή που έχω την τιμή να εκλέγομαι αλλά και σε άλλα μέρη της Ελλάδας, είναι τύποι σχολείων που όχι μόνο ευνοούμε, αλλά σε συνεργασία με το Υπουργείο Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έχουμε ξεκινήσει τη δυνατότητα να ενταχθούν αυτά τα σχολεία και να χρηματοδοτηθούν από το ΕΣΠΑ.

Έχουν θιγεί ήδη από εσάς πάρα πολλά ζητήματα, όπως τα ζητήματα των μεταφορών για τα οποία ο αγαπητός συνάδελφος κ. Ντόλιος τον οποίο θέλω δημόσια να ευχαριστήσω, είναι

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Δευτέρα, 28 Φεβρουάριος 2011 17:26 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 01 Μάρτιος 2011 12:18

αρμόδιος. Ξέρετε, το Υπουργείο Παιδείας έχει τη δύσκολη θέση να μην έχει αρμοδιότητες τυπικές στα ζητήματα μεταφοράς μεν και σχολικών επιτροπών και λειτουργίας, αλλά ως ενδιαφερόμενο Υπουργείο για την ομαλή λειτουργία των σχολείων πρέπει να είναι σε άμεση και συνεχή συνεργασία και επαφή μαζί σας, γι' αυτό και υπάρχουν και όλα τα άλλα θέματα που θα ακολουθήσουν στην ημερίδα αυτή, αλλά και σε πολύ στενή συνεργασία με το Υπουργείο Εσωτερικών.

Η Υπουργός αναφέρθηκε και στη μελέτη για τις μεταφορές. Έχουμε προχωρήσει πολύ τη συνεργασία με το Υπουργείο Εσωτερικών και είμαστε σε θέση να πούμε με ικανοποίηση, ότι η Υπουργική Απόφαση για τις σχολικές επιτροπές που έχει το Υπουργείο Εσωτερικών, είναι μια απόφαση που προήλθε από πολύ στενή συνεργασία και έχει την εκπαιδευτική λογική. Εκτιμούμε σε μεγάλο βαθμό ότι θα σας λύσει τα χέρια για τον τρόπο με τον οποίο θα πορευτείτε από εδώ και πέρα στο νέο θεσμικό πλαίσιο.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στην ανάγκη που έχουμε από κοινού να πορευτούμε για τις μεγάλες αλλαγές. Το 2011 ξεκινάει με μεγάλες αλλαγές στην αυτοδιοίκηση. Γνωρίζω και μου επιτρέπετε και μια προσωπική νότα, γιατί ως εκπαιδευτικός διδάσκω χρόνια το μάθημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και έχω έρθει και με την άλλη μου ιδιότητα σε επαφή πολλά χρόνια τώρα με πολλούς Δημάρχους.

Εκτιμώ ότι αυτή η μεγάλη αλλαγή στην Αυτοδιοίκηση είναι μια μεγάλη πρόκληση και ευκαιρία, που δίνει όμως και σε εσάς εξαιρετικές δυσκολίες τις οποίες καλούμεθα σε συνεργασία να υπερβούμε. Αντίστοιχη μεγάλη πρόκληση έχουμε και εμείς, να πάμε στα σχολεία, τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ του 21ου αιώνα στα οποία ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης όπως ήδη διαφαίνεται, τόσο σε αυτά όπως και στη Διά Βίου Μάθηση, πρέπει να είναι ενεργός. Νομίζω ότι σε αυτές τις δύο μεγάλες προκλήσεις και αλλαγές μπορούμε να πορευτούμε μαζί.

ΟΜΙΛΙΑ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ Κου Πανάρετου

Δελτίο Τύπου

01/03/2011

Ομιλία του Υφυπουργού Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Ιωάννη Πανάρετου στην ημερίδα ενημέρωσης και διαλόγου του Υπουργείου Παιδείας με τους Δημάρχους της χώρας (28/02/2011)

Παρατηρώ ότι ο κ. Ντόλιος, αν και εκτός έδρας, έπαιζε τελικά στο δικό του γήπεδο. Είναι προφανές ότι το ενδιαφέρον σας για τα θέματα τα οποία χειρίζεται ο κ. Ντόλιος είναι ίσως μεγαλύτερο από αυτό για τα θέματα τα οποία χειρίζομαι εγώ. Θα ήθελα όμως να σας πω μερικές σκέψεις για τον ρόλο της τοπικής αυτοδιοίκησης σε σχέση με την εκπαίδευση.

Μου δίνεται μία ευκαιρία να κάνω μια αναδρομή στα τελευταία 20 – 30 χρόνια – που εγώ τουλάχιστον έχω μια εικόνα – μιλώντας σε ανθρώπους που ενδεχομένως ξεκινούν τώρα την καριέρα τους στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Υπάρχει μια σχέση, όχι ιδιαίτερα φιλική νομίζω, μεταξύ των στελεχών της τοπικής αυτοδιοίκησης και των εκπαιδευτικών. Και αυτό είναι λίγο παράξενο γιατί σε πολλές περιπτώσεις στελέχη της αυτοδιοίκησης είναι εκπαιδευτικοί. Μπορείτε αν θέλετε, να σηκώσετε τα χέρια όσοι είναι εκπαιδευτικοί; Κοιτάξτε! Είναι εντυπωσιακό. Οι μισοί περίπου είναι εκπαιδευτικοί.

Γιατί λοιπόν, ενώ έχουμε τόσους πολλούς εκπαιδευτικούς στην τοπική αυτοδιοίκηση, διατηρείται διαχρονικά αυτή η αντίθεση; Δεν είναι εύκολο να συνοψίσει κανείς τους λόγους σε λίγα λεπτά. Θα σας πω όμως ορισμένους που θεωρώ σημαντικούς.

Η διεθνής πρακτική έχει δείξει ότι η τοπική αυτοδιοίκηση πρέπει να έχει μεγάλο μερίδιο, σημαντικό μερίδιο, στα της εκπαίδευσης σε τοπικό επίπεδο. Και γεννάται το ερώτημα, αφού αυτή είναι η πρακτική και έχει αποδειχθεί επιτυχής, γιατί στην Ελλάδα – που έχουμε τον μεγαλύτερο αριθμό, το μεγαλύτερο ποσοστό εκπαιδευτικών στην τοπική αυτοδιοίκηση – γιατί στην Ελλάδα πάμε τόσο αργά; Θυμάμαι για παράδειγμα το '95 που δόθηκε έμφαση στην μεταφορά αρμοδιοτήτων από το Υπουργείο Παιδείας στην τοπική αυτοδιοίκηση, και κάπου σκόνταψε στην συνέχεια. Νομίζω ότι θα πρέπει να αναζητήσουμε τους λόγους και στις τρεις συνιστώσες του θέματος. Δηλαδή, στους εκπαιδευτικούς, σε αυτούς που έχουν την ευθύνη στην τοπική αυτοδιοίκηση, αλλά και στο Υπουργείο Παιδείας.

Οι εκπαιδευτικοί – για να ξεκινήσω από τους εκπαιδευτικούς – έχουν μια ανησυχία. Και η ανησυχία τους οφείλεται στο ότι ενδεχομένως η μεταφορά αρμοδιοτήτων που τους αφορά στην τοπική αυτοδιοίκηση, μπορεί να χειροτερέψει τις εργασιακές τους σχέσεις.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Δευτέρα, 28 Φεβρουάριος 2011 17:26 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 01 Μάρτιος 2011 12:18

Η τοπική αυτοδιοίκηση νομιζω ότι πρέπει να διασκεδάσει αυτές τις ανησυχίες και να ξεπεράσει πρακτικές που πολλές φορές προκαλούν τέτοιες ανησυχίες. Επίσης, παρατηρείται συχνά μια μετάθεση ευθυνών από την τοπική αυτοδιοίκηση στην κεντρική κυβέρνηση για θέματα που δεν έπρεπε. Όποια και αν είναι αυτή η κυβέρνηση. Δηλαδή, στην προσπάθεια αντιμετώπισης των δικαιολογημένων, ενδεχομένως, παραπόνων ή διαμαρτυριών των πολιτών, η τοπική αυτοδιοίκηση λέει συχνά «φταίει το Υπουργείο». Είναι δυνατόν να φταίει το υπουργείο για το σπασμένο τζάμι του σχολείου και να περιμένει κανείς από το Υπουργείο να φροντίσει για την αλλαγή του;

Χρειάζεται λοιπόν, κατά την γνώμη μου, και η τοπική αυτοδιοίκηση να αναλάβει συνειδητά ένα μεγαλύτερο μέρος ευθύνης για το τι συμβαίνει στα σχολεία. Γιατί πράγματι, όπως ελέγχθη και προηγουμένως από κάποιον δήμαρχο – πράγματι, οι γονείς είναι εκείνοι που ξέρουν καλύτερα από οποιονδήποτε τι είναι καλό για τα παιδιά. Και οι γονείς είναι μέλη της δικής σας κοινωνίας, της τοπικής κοινωνίας σε κάθε Δήμο, σε κάθε Περιφέρεια.

Ταυτόχρονα, έχουμε και εμείς ευθύνες, διαχρονικά – εννοώ οι πολιτικές ηγεσίες. Γιατί; Γιατί μιλούσαμε ενδεχομένως για εκχώρηση αρμοδιοτήτων, αλλά στην πραγματικότητα διατηρούσαμε αυτό που εγώ ονομάζω σχέσεις «στοργής» μεταξύ πολιτικών ηγεσιών και ηγεσιών των εκπαιδευτικών, αλλά και της αυτοδιοίκησης. Σχέσεων που εξυπηρετούνταν με την συσσώρευση εξουσίας στο Κέντρο και στο Υπουργείο Παιδείας.

Σήμερα όμως, βρισκόμαστε σε μια χρονική στιγμή που ολόκληρη η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας θέλει να μεταφέρει και την ουσία των αρμοδιοτήτων και τον τύπο των αρμοδιοτήτων όσο το δυνατόν περισσότερο στην τοπική αυτοδιοίκηση. Γιατί δεν μας ενδιαφέρουν αυτές οι «σχέσεις στοργής» στις οποίες αναφέρθηκα προηγουμένως, για πολλούς λόγους αλλά και γιατί είναι αδιέξοδες.

Αυτής της μορφής τα προβλήματα και οι αδυναμίες φάνηκαν και σε πολλές παρατηρήσεις και σχόλια που έγιναν εδώ, σήμερα. Φαίνεται ότι εξακολουθεί να υπάρχει ισχυρή εξάρτηση της τοπικής αυτοδιοίκησης από το κράτος – όχι μόνο από το Υπουργείο Παιδείας αλλά και από το Υπουργείο Εσωτερικών – και οι ανησυχίες που διατυπώθηκαν σχετικά με εγκυκλίους και εκχωρήσεις αρμοδιοτήτων και διάθεση πιστώσεων είναι ενδεικτικές.

Χρειαζόμαστε λοιπόν μια κοινή προσπάθεια. Μια ουσιαστική προσπάθεια για να έρθουν αρμοδιότητες σε εσάς, και εσείς αυτές τις αρμοδιότητες να τις αξιοποιείτε σωστά – θα έλεγα καλύτερα από όσο μπορεί μια κεντρική διοίκηση του Υπουργείου – ώστε να βελτιωθεί

αυτό που όλοι θέλουμε. Και εσείς και εμείς. Να βελτιωθεί το επίπεδο της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Και η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης δεν βελτιώνεται αν απλώς διαμαρτυρόμαστε για επιμέρους θέματα χωρίς να βλέπουμε την ουσία της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Ένα μεγάλο κομμάτι αυτής της στρεβλής σχέσης είναι και το θέμα της μεταφοράς των μαθητών. Και εδώ είναι η δική σας συνεισφορά και συμβολή που θα αποτρέψει μια κατάσταση που τελικά ποιόν εξυπηρετεί; Εξυπηρετεί τον μαθητή; Εξυπηρετεί τον Έλληνα φορολογούμενο; Εξυπηρετείται η τοπική κοινωνία; Εξυπηρετείται το κράτος; Νομίζω κανείς. Μάλλον κάποιοι εξυπηρετούνται, αλλά αυτοί εξυπηρετούνται γιατί είναι μέρος αυτών των σχέσεων που είπα προηγουμένως. Και αυτές τις σχέσεις πρέπει να σπάσουμε.

Επιπροσθέτως, δεν πρέπει να επιτρέψουμε να συνεχισθεί η κατάσταση που ο Δήμαρχος των Λειψών έθεσε πολύ ωραία προηγουμένως, να φεύγει η μητέρα με το παιδί από το νησί για να πάει στο κέντρο, για να έχει το παιδί καλύτερη εκπαίδευση. Δεν είναι μόνο η μετακίνηση του παιδιού και της μητέρας, είναι και ο θεσμός της οικογένειας που πλήττεται αφού όλοι βάζουμε πάνω από όλα την εκπαίδευση των παιδιών μας. Και εκεί, πιστεύω, ότι πρέπει όλοι να συμβάλουμε. Όλοι. Γιατί ακούγεται παράξενα πολλές φορές στα νησιά να περνούν μήνες, να έχουν φύγει οι εκπαιδευτικοί από την θέση τους και να μην επιστρέφουν γιατί κάποια ενδιάμεσα επίπεδα εξουσίας τους καλύπτουν. Και εδώ λοιπόν η δική σας η συμβολή είναι σημαντική.

Έγινε αναφορά στην αρχή της ημερίδας από την Υπουργό στις μεταρρυθμίσεις που έχει γίνει προσπάθεια να γίνουν και απέτυχαν. Εγώ θέλω να δώσω μια εξήγηση για την αποτυχία αυτή. Κατά την γνώμη μου, η αποτυχία οφείλεται στο γεγονός ότι αυτές οι προσπάθειες γίνονταν πάντα με κριτήριο την εσωτερική διεύθυνση καταστάσεων και προβλημάτων που είχαν δημιουργηθεί από λανθασμένες αποφάσεις και παραλείψεις. Δεν αντιμετώπιζαν δηλαδή στην ρίζα του το ουσιαστικό και το γενικό πρόβλημα, αλλά επιμέρους εκφάνσεις του που εμείς οι ίδιοι είχαμε δημιουργήσει με τις αποφάσεις μας.

Είναι νομίζω λοιπόν καιρός να αλλάξουμε αυτή την πρακτική, να δούμε τα προβλήματα στην ουσία τους. Σε αυτήν την προσπάθεια, πρέπει να συμβάλλετε και εσείς τώρα που κάνετε ένα καινούργιο ξεκίνημα στις θέσεις που έχετε, στις θέσεις ευθύνης. Να συμβάλλετε ουσιαστικά.

Γιατί νομίζω ότι σήμερα – και θα κλείσω με αυτό – είδαμε και μια άλλη διάσταση των

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Δευτέρα, 28 Φεβρουάριος 2011 17:26 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 01 Μάρτιος 2011 12:18

δυνατοτήτων σας να αλλάξουν στρεβλές πρακτικές στην κοινωνία μας. Έχουμε παρατηρήσει σε αρκετές περιπτώσεις, την ικανότητα μικρών ομάδων να διακόπτουν διαδικασίες αξιοποιώντας την ευχέρεια που τους παρέχουν τα μέσα ενημέρωσης και η προβολή από τα μέσα ενημέρωσης. Είναι μια ικανότητα αξιοποίησης των δυνατοτήτων που τους δίνει το ίδιο εκείνο σύστημα, που αυτοί οι οποίοι διαμαρτύρονται το αντιστρατεύονται. Εκμεταλλεύονται, όμως, αυτήν την δυνατότητα. Και τι έγινε σήμερα; Κάτι που το είδαμε για πρώτη φορά. Άνθρωποι όπως εσείς, που εκφράζετε τις κοινωνίες σας, διαφωνήσατε με την πρακτική τορπιλισμού εκδηλώσεων και συζητήσεων μέσω δυναμικών –για να το πω ήπια- διακοπών «ετσιθελικού» τύπου, όπως αυτή που επιχειρήθηκε σήμερα από τους πέντε διαμαρτυρόμενους εκπαιδευτικούς. Αντιδράσατε, και δεν επιτρέψατε να χαλάσει η διαδικασία. Νομίζω ότι αυτή σας η συνεισφορά σήμερα είναι εξαιρετικά σημαντική για να μπαίνουν τα πράγματα στην σωστή τους διάσταση και αυτοί που αποτελούν μία μειοψηφία να σέβονται το δικαίωμα της πλειοψηφίας να διατυπώνει και αυτή τις απόψεις της.

Φυσικά και θέλουμε να τους ακούσουμε και εκείνους. Όμως οι διαμαρτυρίες τους μπορούν να συνεισφέρουν στην βελτίωση της πολιτείας μας όταν γίνονται με τρόπο που δεν αφαιρεί από τους υπόλοιπους την δυνατότητα να ακούν απρόσκοπτα αυτό που επιλέγουν να ακούσουν και να ανταλλάσσουν απόψεις ελεύθερα και χωρίς βία – είτε πνευματική, είτε ψυχολογική είτε άλλης φύσεως.

Σχετικά http://www.esos.gr/index.php?option=com_k2&view=item&id=11806:oi-dim-arxoi-ta-eipan-stin-ip-paideias-ti-eipe-i-politiki-igesia-stous-dimarxous-ekpaideitikoι-diekopsan-ti-sinantisi-alla-dexthikan-frastiki-epithesi&Itemid=1796

<http://www.edugate.gr/anakoinoseis-y-poyrgeioy-paideias/politiki-synainesi-zitise-stin-omilia-tis-i-diamantopoyloy>

<http://www.edugate.gr/anakoinoseis-y-poyrgeioy-paideias/i-omilia-tis-f-gennimata-stin-imerida-enimerosis-toy-y-poyrgeioy>

http://www.hellasedu.gr/2011/02/blog-post_2322.html